

Til § 8.

Angaaende de under denne Paragraf opførte Honorarer, hvorom nærmere maa henvises til Bilag D og E, bemærkes:

De hidtil af de to *Inspectores quæsturæ* oppebaarne Honorarer af for hver 400 Kr., hvoraf Halvdelen udredes af Universitetet og Halvdelen af Kommunitetet, bortfalde, naar disse Stillinger i Overensstemmelse med Universitetskommissionens Forslag ophøre.

Det *Referendarius consistorii* hidtil af Universitetets Kasse tillagte Honorar af 600 Kr. foreslaas forhøjet til 1,500, hvoraf to Trediedele udredes af Universitetet og en Trediedel af Kommunitetet. Det Honorar af i alt 600 Kr., som Referendaren hidtil har oppebaaret, og som allerede i 1861 blev fastsat til denne Størrelse, kan under den Udvikling, Universitetet i de siden da forløbne halvhundrede Aar er undergaaet, slet ikke anses for noget virkeligt Vederlag for det betydelige administrative Arbejde, der paahviler Referendaren, og der har derfor ogsaa fra Universitetets Side allerede længe været næret Ønske om at faa dette Honorar forhøjet.

Regenslægens hidtilværende Honorar, 1,000 Kr. med midlertidigt Lønningstillæg af 200 Kr., er foreslaaet forhøjet til 2,000

Kr. under særligt Hensyn til det forøgede Arbejde, som den i de senere Aar forhøjede Finanslovbevilling til syge Regens- og Kommunitets- samt Kollegiealumnens Kur og Pleje har medført for ham; til dette Beløb er hans Honorar allerede foreslaaet fastsat paa Forslaget til Finansloven for 1916—17, jfr. Rigsdagstidenden 1915—16, Tillæg A. Sp. 1557—60.

Til § 10.

Affattet i Henhold til Ministeriernes Lønningslov § 10, 1ste Stykke.

Til § 11.

Uforandret som hidtil ved Lønningsloven af 12. April 1892 § 10 fastsat.

Til § 12.

Uforandret som Ministeriernes Lønningslov § 8.

Til § 13.

Affattet i Henhold til Ministeriernes Lønningslov § 9, 1ste Stykke; dog er der her optaget en Bestemmelse, hvorefter Opnaaelsen af Pensionsret har til Følge, at Bestillingsmanden kun kan afskediges med Ministeriets Samtykke.